

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Gudumac Valeri, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Gudumac Valeri XXXX, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxxx și domiciliat în mun. xxx, str. xxxx xxx, ap. x.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.09.2018 – 22.04.2019 (prima instanță);
2. 19.06.2019 – 13.11.2019 (instanța de apel);
3. 27.01.2020 – 27.05.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22 aprilie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gudumac Valeri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constiuie suma de 75000 lei.

Totodată, a fost dispusă confiscarea în beneficiul statului suma de bani în mărime de 2000 euro, primită ilicit anterior, sau echivalentul acesteia în lei la momentul executării, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului, fiind menținut și sechestrul aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție din 18.09.2018 în privința a ½ cotă parte a bunului imobil amplasat pe adresa mun. xxxx, str. xxxxxx, ap. x, aflat în proprietatea lui Gudumac Valeri, în scopul executării pedepsei amenzii aplicate și confiscării speciale a mijloacelor bănești primite ilicit.

Mai mult, a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gudumac Valeri, începând cu prima decadă a lunii octombrie 2017, în cadrul discuțiilor purtate cu Dolința Vitalie a susținut că are influență asupra membrilor comisiei din cadrul Agenției Naționale pentru Cercetare și Dezvoltare din subordinea Guvernului Republicii Moldova, care în cazul dat sunt persoane publice, unde în scopul de a-i determina pe aceștia să adopte o decizie favorabilă în privința proiectului lui Dolința Vitalie de producere a energiei alternative și să-l desemneze pe ultimul drept câștigător în vederea beneficierii de sursele financiare a acestui proiect în sumă de 1500000 lei, a pretins de la acesta mijloace bănești în sumă totală de 2000 euro, bani pe care Gudumac Valeri i-a primit personal de la Dolința Vitalie în două tranșe, și anume suma de 1000 euro a primit-o personal de la Dolința Vitalie în a doua decadă a lunii octombrie 2017 în automobilul de model Dacia Logan, n/î CPJ 489 condus de Postoronca Valeriu, în timp ce acesta staționa în fața Fitness Centrului "Artemida" amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Bulgara, 138 "A", iar suma de 1000 euro a primit-o de la Dolința Vitalie la 25.11.2017, în același automobil de model Dacia Logan, n/î CPJ 489 condus de Postoronca Valeriu, în timp ce acesta staționa în curtea casei lui Gudumac Valeri amplasată pe adresa mun. Bălți, str. Decebal, 137, mijloace bănești care la momentul transmiterii conform cursului valutar oficial stabilit de BNM constituiau în mediu suma de - 39000 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Gudumac Valeri în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru al face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului Gudumac Valeri, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu stabilirea lui Gudumac Valeri a unei pedepse în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune și cu anularea măsurii de sechestru aplicat asupra cotei părți din bunul imobil.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința în partea aplicării pedepsei cu amendă este neîntemeiată, or prima instanță nu a ținut cont că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, este invalid de gradul 3 și astfel este în imposibilitate de a achita amenda;

- prin menținerea sechestrului asupra ½ cota parte din apartamentul în care locuiește inculpatul, acesta în cazul imposibilității achitării pedepsei cu amendă stabilite, riscă să-și piardă locul de trai.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că judecând cauza penală, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate, cu încadrarea juridică justă a acțiunilor lui Gudumac Valeri în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de amendă, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite, just a soluționat chestiunea privind corpurile delictelor, cheltuielile judiciare, confiscarea și menținerea sechestrului.

De asemenea, instanța de apel a notat că soluția din sentința primei instanțe și în partea stabilirii pedepsei cu amendă aplicate inculpatului Gudumac Valeri, este proporțională faptei infracționale, ținând seama de personalitatea inculpatului și consecințele infracțiunii, fiind dată deplină eficiență normelor legale ce prevăd individualizarea pedepsei, cu respectarea cerințelor stipulate la art. 2, 7, 61 alin. (2), 75, 76, 78 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a notat că pedeapsa cu amendă îl va determina pe inculpat să conștientizeze încă o dată fapta comisă, să se resocializeze, să se corecteze, să se reeduce și pe viitor să se rețină de la comiterea faptelor penale.

La fel, instanța de apel a specificat că pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite - infracțiune mai puțin gravă din categoria infracțiunilor de corupție, personalitatea celui vinovat, circumstanțelor atenuante - comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, caracteristica pozitivă, lipsa circumstanțelor agravante, modul și condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, comportamentul inculpatului în cadrul cauzei penale, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui și de posibilitatea corectării acestuia în condițiile stabilirii unei pedepse penale cu amendă, precum și recunoașterea vinei și acceptarea procedurii simplificate de examinare a cauzei, inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii și că este invalid de gradul 3.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că prin apelul declarat se solicită aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ce constituie o agravare a situației inculpatului în propriul apel, ce nu poate fi admis.

Cât ține de solicitarea de anulare a sechestrului asupra ½ cota parte din apartamentul în care locuiește inculpatul, instanța de apel a considerat necesar de a

fi respinsă, din considerentul că aceasta este o acțiune de asigurare a achitării amenzii, care întrunește toate criteriile legale și faptice.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către inculpatul Gudumac Valeri, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită în baza art. 326 alin. (1) Cod penal o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în limitele legale și anularea sechestrului asupra cotei părți din bunul imobil.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- a fost atestat cu grad de dezabilitate sever (III) nefiind amplasat oficial în câmpul muncii, din motiv de invaliditate, din care considerent este în imposibilitate de achitare a pedepsei penale atât de aspre sub formă de amendă, motiv din care a solicitat primei instanțe și instanței de apel să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal;

- în caz de neachitare a pedepsei cu amenda, riscă ca la demersul ofițerilor de probațiune să-i fie schimbată pedeapsa în închisoare, cu executare reală;

- prin menținerea sechestrului asupra a 1/2 cota parte din apartamentul în care locuiește, riscă să-și piardă și locul de trai.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, constată că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite și sechestrul aplicat, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Astfel, cu referire la criticile recurentului, precum că: „*la stabilirea pedepsei cu amendă nu s-a ținut cont că are grad de dezabilitate severă (III), nefiind plasat în câmpul muncii, din care considerent este în imposibilitate să achite pedeapsa cu amendă, motiv din care a solicitat aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, în caz de neachitare a amenzii riscă să-i fie schimbată pedeapsa în închisoare cu executare reală, iar menținerea sechestrului asupra 1/2 cotă parte din apartament, riscă să-și piardă locul de trai*”, din care considerente solicită aplicarea în privința sa a unei pedepse cu închisoarea cu suspendarea condiționată a executării acesteia, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste alegații, or instanța de apel în decizie (f.d. 9-10, vol. I), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, ținând cont de prevederile art. 410 Cod de procedură penală, ce stipulează principiul neagrării situației în propriul apel. În acest sens, se reține că sentința primei instanțe a fost atacată cu apel doar de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului Gudumac Valeri, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gudumac Valeri să-i fie aplicată o pedeapsă în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune și cu anularea sechestrului.

La acest capitol, Colegiul penal consideră veridică soluția instanței de apel, or sancțiunea articolului 326 alin. (1) Cod penal, prevede aplicarea doar a două pedepse principale și alternative, sancțiunea cu amendă și respectiv pedeapsa mai aspră,

închisoarea. Totodată, e de reținut că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal, se aplică doar în cazul pedepsei cu închisoarea.

Prin urmare, prin apelul declarat s-a solicitat agravarea situației inculpatului în propriul apel, ce contravine prevederilor art. 410 Cod de procedură penală, și corect nu a fost acceptat de instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal constată inadmisibilitatea criticilor invocate de recurent, or inclusiv și în cererea de recurs se solicită agravarea situației inculpatului în propria cale de atac, ce contravine prevederilor art. 425 Cod de procedură penală.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Gudumac Valeri, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite, ce face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, din rândul infracțiunilor de corupție, prezența circumstanței atenuante - comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, precum și la personalitatea inculpatului Gudumac Valeri, care și-a recunoscut vinovăția, nu este încadrat în câmpul muncii și are gradul III de invaliditate, condiții în care este justă soluția că în privința inculpatului Gudumac Valeri poate fi aplicată doar o pedeapsă non privativă de libertate, cu amendă la limita minimă redusă cu ¼ conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată cu dispunerea aplicării sechestrului.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat și instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite și măsurii asigurătorii aplicate, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat

pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gudumac Valeri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Gudumac Valeri Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena